

Ved loven bemyndiges socialministeren til at fastsætte regler om fordeling af udgifterne ved specialrådgivningen, der udgår fra de lands- og landsdelsdækkende institutioner inden for den tidligere særforborg.

Lovforslaget vedtoges ved 3. behandling enstemmigt med 114 stemmer; 4 (VS) undlod at stemme.

98. Lov om ændring af lov om social bistand. (Nærmere regler om forbigående kontanthjælp) (Socialminister *Palle Simonsen*).

Lov nr. 128 af 30. marts 1983.

Fremsat	$\frac{26}{1}$	F.sp.	4739	Forslag som fremsat	A. sp.	2333
1. beh.	$\frac{1}{2}$	- -	5100	Betænkn. afg.	$\frac{17}{3}$	B. - 1103
2. -	$\frac{22}{3}$	- -	8100	Till.bet.	$\frac{23}{3}$	B. - 1173
3. -	$\frac{25}{3}$	- -	8533	Forslag som vedtaget	C. -	317

Partiernes ordførere: Taanquist (S), Lizzie Lichtenberg (KF), Henrik Toft (V), Agerschou (SF), Tove Niemann (FP), Yvonne Herløv Andersen (CD), Aase Olesen (RV), Tinning (VS) og Inge Krogh (KrF).

Efter 1. behandling henvist til socialudvalget.

Efter 2. behandling henvist til fornyet udvalgsbehandling.

Ved loven præciseres det, at hjælpen til personer, der ikke har noget hidtidigt selvstændigt levestandard, må afpasses efter ansøgerens *fremtidige levestandard*.

Det fastslås endvidere, at det sociale udvalg ved udøvelsen af det individuelle skøn, når det drejer sig om *unge*, skal tage *udgangspunkt i niveauet for tilskud*, d.v.s. stipendier fra statens uddannelsesstøtte.

Endelig tydeliggør loven, at *uddannelsessøgende* ikke opfylder *arbejdskravet* i §§ 38 og 44 og derfor ikke opfylder betingelserne for at modtage kontanthjælp.

Ved denne regel har det dog ikke været hensigten at stramme i forhold til hidtidig praksis, hvorefter der f. eks.